

Република Србија
Привредни апелациони суд
1 Пж 4034 /13
26.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Јелене Вилдовић Живковић, председника већа, судије Душке Илић и судије Невена Вукашиновића, чланова већа, у правној ствари тужиоца "Транспетрол" д.о.о. у стечају Сечањ, кога заступа пуномоћник Здравко Ћосић, адвокат у Зрењанину, против туженог "Агроглобе" д.о.о. Нови Сад, кога заступају адвокат Урош Кеча и други из Новог Сада, ради утврђења оспореног разлучног права, вредност спора 24.109.989,12 динара, у седници већа одржаној 26.03.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба тужиоца као неоснована и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Привредног суда у Зрењанину П 189/12 од 15.03.20132 године.

Образложење

Побијаном пресудом је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да не постоји разлучно право туженог установљено вансудском хипотеком на непокретности уписаној у листу непокретности бр. 1295 КО Сутјеска или исту непокретност бр. 1064 КО Сечањ, а на основу заложне изјаве Ов. 8321/11 од 18.08.2011. године, ради обезбеђења потраживања на основу уговора о купопродаји бр. 1950/11 од 17.08.2011. године и бр. 1949/11 од 18.08.2011. године, у износу до 236.507,94 ЕУР-а у динарској противвредности на дан отварања стечаја од 24.109.989,12 динара на име главног дуга и камате у износу до 450.048,96 динара на име камате, као и разлучно право на покретним стварима уписано у регистар залоге на основу решења АПР зл. Бр. 13484/11 од 26.08.2011. године на основу решења АПР ЗЛ 13516/11 од 29.08.2011. године, бр. 13524/11 од 18.08.2011. године и бр. 13469/11 од 26.08.2011. године, ради обезбеђења потраживања у износу од 2.478.934,72 ЕУР-а, те да се утврди да горе описана разлучна права немају дејство према стечајној маси и да се наложи РГЗ СКН Сечањ да изврши брисање уписане вансудске хипотеке на непокретностима као и агенцији за привредне регистре да изврши брисање уписаног заложног права на покретним стварима у регистар залоге по наведеним решењима. Ставом П је обавезан тужилац да туженом плати трошкове поступка у износу до 460.355,00 динара.

Благовременом жалбом, тужилац побија наведену одлуку из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да другостепени суд првостепену пресуду преиначи или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Испитујући побијану одлуку на основу чл. 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да жалба није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није било битних повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 1-3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а жалбом се посебно не указује на постојање других битних повреда које би биле од значаја на правилност и законитост побијане одлуке.

Према стању у списима предмета, тужилац је у складу са упутом из закључка стечајног суда Ст 209/11 од 30.03.2012. године, благовремено покренуо поступак ради утврђивања да не постоји различно право пријављено на основу извршне исправе у корист овде туженог. Разлог за исто је што тужилац сматра да је упис заложног права извршен након отварања стечајног поступка, па нису испуњени услови за признање различног права туженом у смислу чл. 49. Закона о стечају. Тужени је оспорио тужбени захтев у целости, истичући да су се услови за упис хипотеке стекли самим подношењем захтева туженог за упис, а што је потврђено донетим решењем о упису извршне вансудске хипотеке над непокретностима тужиоца.

Оценом чињеничних навода странака и изведених доказа, првостепени суд је утврдио да је стечајни поступак над тужиоцем отворен решењем Привредног суда у Зрењанину Ст 209/11 од 2.11.2011. године; да је решењем Службе за катастар непокретности РГЗ Сечањ 952-02-621/11 од 20.12.2011. године, на основу заложне изјаве оверене пред Основним судом у Зрењанину, Одељењу у Сечњу, од 18.08.2011. године, а ради обезбеђења новчаног потраживања по основу уговора о купопродаји бр. 1950/11 од 17.08.2011. године и бр. 1949/11 од 17.08.2011. године, на износ дуга од 236.507,95 ЕУР-а, по средњем курсу НБС на дан плаћања, тужени поднео захтев за упис заложног права; упис је извршен наведеним решењем Службе за катастар непокретности РГЗ Сечањ са даном уписа 18.08.2011. године.

Даље је утврђено да је на основу уговора о залози на покретним стварима од 16.08.2011. године овереним истог дана под бр. Ов. 8225/11 16.08.2011. године, тужени поднео АПР Регистру заложних права на покретним стварима и правима 18.08.2011. године захтев за упис заложног права на покретним стварима тужиоца, па је исти орган донео решења о упису заложног права бр. Зл. бр. 13516/11 од 29.08.2011. године, 13474/11 од 22.08.2011. године, 13469/11 од 26.08.2011. године и 13484/11, у периоду од 26.08.2011. године.

Одредбом чл. 49. став 3. Закона о стечају, је одређено да различна права стечена извршењем или обезбеђењем за последњих 60 дана пре отварања стечајног поступка ради принудног намирења или обезбеђења престају да важе и такви повериоци нису различни повериоци.

Неспорно, решење Службе за катастар непокретности РГЗ Сечањ 952-02-621/11 је донето 20.12.2011. године и у истом је у рубрици „датум уписа“ наведено 18.08.2011. године.

Одредбом члана 8. Закона о хипотеци је прописано да хипотека настаје уписом у надлежни регистар непокретности, на основу: 1. уговора или судског

поравнања (уговорна хипотека), 2. заложене изјаве (једнострана хипотека), 3. закона (законска хипотека) и 4. судске одлуке (судска хипотека).

Одредбом члана 60. став 1. тада важећег Закона о државном премеру и катастру („Службени гласник РС“, број 18/2010 од 26.03.2010. године) је одређено да се својина и друга стварна права на непокретностима стичу, преносе и ограничавају уписом у катастар непокретности (конститутивност уписа), а престају брисањем уписа.

Одредбом члана 77. Закона о државном премеру и катастру је одређено да се у катастар непокретности уписују право коришћења, право закупа, право службености, хипотека и друга стварна права на непокретностима прописана законом.

Жалбени наводи тужиоца у погледу правилности и законитости наведеног решења Службе за катастар непокретности РГЗ Сечањ 952-02-621/11 од 20.12.2011. године, а у делу уписа са даном 18.08.2011. године, не могу бити цењени у овом поступку, с обзиром да овај суд за исто није надлежан, а тужени своје право заснива на одлуци надлежног органа, конкретно Службе за катастар непокретности РГЗ Сечањ, чије дејство до закључења главне расправе у овој парници није престало на било који начин. Уколико тужилац у другом поступку пред належним органима издејствује повољнију одлуку о спорној чињеници датума спорног уписа, исто може употребити за понављање парничног поступка, а уколико за то буду испуњени законом предвиђени услови.

Како је у конкретном случају дан уписа терета утврђен решењем Службе за катастар непокретности РГЗ Сечањ 952-02-621/11 од 20.12.2011. године као 18.08.2011. године, правилно налази првостепени суд да је упис извршен у периоду пре 60 дана пре отварања стечајног поступка над тужиоцем (2.11.2011. године), па је тужбени захтев тужиоца којим тражи да се утврди да тужени није разлучни поверилац по наведеном основу, неоснован.

Одредбом члана 4. Закона о заложном праву на покретним стварима уписаним у регистар је прописано да поверилац стиче заложно право уписом у регистар залогa.

Према члану 6. Закона о заложном праву на покретним стварима уписаним у регистар, поверилац чије је заложно право уписано у регистар залогa може се наплатити из вредности предмета заложног права пре осталих поверилаца, ако му његово потраживање не буде исплаћено о доспелости.

Из садржине цитираних норми не произилази основаност навода жалбе да је моменат стицања заложног права тренутак правноснажности решења по основу којих је упис извршен (а који тренутак би по наводима тужиоца наступио у периоду до 60 дана од отварања стечајног поступка над тужиоцем), па правилно првостепени суд налази да је по основу чињенице да су заложна права на покретним стварима уписана у надлежни регистар Агенције за привредне регистре у периоду од 22.08.2011. године до 29.08.2011. године, тужени стекао заложно право на покретним стварима у власништву тужиоца у периоду пре 60 дана од дана отварања стечајног поступка над тужиоцем, сходно одредбама чл. 49. став 3. Закона о стечају, па је првостепени суд правилно нашао да је и у овом делу тужбени захтев тужиоца неоснован.

Преостали наводи туженог нису од утицаја на доношење другачије одлуке.

Одлука о трошковима поступка је донета правилном применом одредби чл. 153. став 1. 154. и 163. став 1 – 4. Закона о парничном поступку.

1 Пж 4034 /13

Из наведених разлога, а на основу чл. 390. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

ДИ/ЖГ

Председник већа – судија
Јелена Вилдовић Живковић с. р.

За тачност отправка